Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv.
Series "Psychology". № 1(11), pp. 6-9 (2020)
УДК 159.923
DOI: [https://doi.org/10.17721/BSP.2020.1\(11\).1](https://doi.org/10.17721/BSP.2020.1(11).1)

ISSN 1728-3817
© Taras Shevchenko National University of Kyiv,
Publishing and Polygraphic Center "Kyiv University", 2020

Наталія Белік, асп.
Університету сучасних знань, Київ, Україна
ORCID ID 0000-0003-4548-6182

ФАКТОРИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ ДО РІЄЛТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Актуальність теми пов'язана з актуалізацією діяльності рієлторів на сучасному ринку праці. Мета дослідження – з'ясувати та розкрити зміст основних чинників психологічної готовності особистості до рієлторської діяльності.

У статті розглядаються основні підходи до вивчення феномену психологічної готовності та чинників її функціонування. Психологічна готовність до рієлторської діяльності є інтегрованою якістю особистості, що спрямована на адекватну реакцію щодо можливостей ситуативного розв'язання універсальних професійних задач рієлтора засобами здобутих професійних компетенцій. Емпіричним шляхом встановлено фактори психологічного психологічної готовності до рієлторської діяльності, а саме: "еталонність", "гуманістичність", "прагматичність", "альтруїстичність", "витривалість", "владність", "практичність".

Ключові слова: психологічна готовність до рієлторської діяльності, суб'єктивні та об'єктивні чинники професійної діяльності, фактори психологічної готовності до рієлторської діяльності.

Вступ. На сучасному ринку праці емпірично виокремлено низку вимог, яким має відповідати ефективний рієлтор. Внаслідок цього агенції намагаються набирати фахівців щонайменше з вищою освітою або професією (спеціалізацією), яка насамперед є суміжною з діяльністю рієлтора.

Рієлторська діяльність за сутнісним змістом є особливим видом діяльності, що характеризується переважно двома типами відносин: суб'єкт-суб'єктивними і суб'єкт-об'єктивними. Вона має прямий і опосередкований характер, де сутність процесуальної регуляції полягає як в організації індивідуальної діяльності професійного маклера, так і в її організації стосовно інших суб'єктів (клієнтів, агентів та ін.) та видів (продажем квартир первинного житлового фонду, продаж на вторинному ринку житла, оренда нежилых приміщень тощо) їхньої діяльності. Інструментальним змістом рієлторської діяльності є система спілкування, комунікацій як рівнів структурної організації фахової діяльності.

Динамічність сучасного життя, інформаційні технології зумовлюють спеціалізацію діяльності рієлтора, а отже і особливостей фахової підготовки, формування психологічної готовності фахівця до її виконання.

Мета дослідження – з'ясувати та розкрити зміст основних чинників психологічної готовності особистості до рієлторської діяльності.

Огляд літератури. Психологічну готовність до діяльності трактують як: а) інтегровану якість особистості, що спрямована на адекватну реакцію щодо можливості ситуативного вирішення універсальних (різнопланових) освітніх завдань із допомогою активізації і застосування набутої у навчально-виховному процесі системи компетенцій (Пелех, 2010); б) ступінь мобілізації внутрішніх ресурсів людини з метою найбільш ефективного розв'язання певних завдань (Дьяченко, Кандыбович, 1976; Литвиненко, 2005); в) синтез якостей особистості, які визначають її придатність до діяльності.

Виокремлюючи конкретні критерії у трактуванні змісту явища психологічної готовності до професійної діяльності у дослідженнях йдеться про *такі основні підходи*: структурно-функціональний (Нерсисян, Пушкин, 1969); особистісний (Сердюк, 2014; Шадріков, 2013 та ін.); особистісно-діяльнісний (Ралко, 2015 та ін.).

Готовність має структурну будову і носить багаторівневий характер. Основними психологічними компонентами готовності до трудової діяльності як стійкої характеристики особи є знання, вміння, навички, мотиви діяльності (Моляко, 1989). Найчастіше йдеться про

такі компоненти психологічної готовності до діяльності, як мотиваційний, змістовий і операційний.

Психологічна готовність до змін як один із видів психологічної готовності дослідники вважають соціально-психологічним ставленням до об'єктивної або суб'єктивної невизначеності, яка детермінується темпоральністю ситуації та пов'язана з установкою на відповідну поведінку в умовах плінності ситуації з урахуванням набутого раніше досвіду. Така готовність є ключовим компонентом загальної готовності до діяльності, яка визначається психологічними факторами: наявністю знань, умінь і навичок у відповідній сфері, а також охоплює загальну інформованість про події та їх наслідки, рівень підготовленості (Терьохин, 2018).

У контексті сучасних соціальних трансформацій дослідники зазначають, що вирішальними у психологічній готовності до діяльності є особистісні чинники, як пов'язані із суб'єктивними (інтерес до змісту, процесу діяльності, до результатів праці тощо) та об'єктивними детермінантами (особливості особистісного розвитку, нормативні та ненормативні кризи, середовище тощо).

Психологічна готовність до конкретного виду діяльності є особистісною якістю, інтегральним вираженням усіх підструктур особистості. Вона містить не лише різного роду усвідомлені та неусвідомлені установки щодо визначених форм реагування, а й моделі ймовірної поведінки, оптимальні способи діяльності, оцінку своїх можливостей відносно до можливих труднощів та необхідності досягнення визначеної мети. Як вважають більшість учених, психологічна готовність до діяльності є інтегральним соціально-психологічним явищем, формою зв'язку професійної спрямованості з іншими визначальними рисами особистості (світоглядом, життєвими настановами, духовними цінностями), з її морально-вольовою та емоційною сферами (Зеер, 1997; Кокун, 2012).

Онтогенетичні особистісні трансформації стають визначальними у змісті та структурі психологічної готовності до діяльності (Кокун, 2012; Траверсе 2004). У період ранньої дорослості (20–40 років) формується обов'язковість і відповідальність (як критерії когнітивної зрілості), коли доросла людина стає, так би мовити, абсолютно автономною і набуває здатностей долати суперечності і невизначеності своєї життєдіяльності. Відомо, що інтелектуальний розвиток у цьому віці відбувається в єдності із формуванням особистості. Формується здібність самостійно примати рішення, що ґрунтується на усвідомленні своїх обов'язків і тієї відповідальності, яка виникає в людини у зв'язку з цим.

У цьому віці особа переважно переймається побудою своєї кар'єри, стилю життя тощо. Реалізуючи свій когнітивний ресурс, особистість здатна досягати успішності в обраних видах діяльності, що насамперед пов'язане із набуттям певної міри особистісної незалежності.

У середньому віці (40–60 років) особистість, маючи арсенал різнобічних знань, насамперед, гнучко вживаючи інтелект, використовує свої когнітивні можливості здебільшого для вирішення проблем інших людей (в сім'ї, на роботі), налагодження міжособистісних стосунків, виконуючи адміністративні функції тощо. З усім тим, "розвиток когнітивної сфери людини значною мірою має індивідуально зумовлений характер: доросла людина здатна самостійно контролювати хід свого інтелектуального розвитку і домагатися вершин професійної майстерності і творчості. На цей процес здійснює вплив чимало факторів, зокрема міра обдарованості людини, рівень її обізнаності і рід діяльності" (Реан, 2002, 413).

У період ранньої дорослості мотиваційна сфера особистості насамперед визначається особистісними, соціальними і культурними подіями і чинниками (суперечності пошуку свого місця в житті, прийняття важливих рішень, які накладають довгострокові обов'язки тощо). Такі нормативні події онтогенезу посилюються ненормативними подіями (втрата близької людини, роботи, війна тощо). Ненормативні події є тими спонуканнями, завдяки яким особистість здатна на ненормативні вчинки, дії. Співвідношення нормативності і ненормативності в дорослому віці також пов'язана із усвідомленням зовнішніх і внутрішніх факторів (обставин життя). Це зі свого боку свідчить про становлення особистісної зрілості, яка є підґрунтям для прийняття більш обґрунтованих, виважених рішень як стосовно себе, так і стосовно інших. Вміння ставити перед собою перспективні цілі, виробляти плани для її втілення, наполегливість у пошуках шляхів і способах її здійснення – всі ці явища в ранній дорослості перебувають на стадії становлення.

Як зазначають дослідники, пошук надійного і престижного місця роботи, можливість заробляння адекватних статків та їхнє накопичення є основними чинниками вибору і підготовки до професійної діяльності. Саме матеріальна мотивація (висока прибутковість від роботи) є визначальною у виборі професії. Водночас, серед провідних чинників вибору професії також зазначають: самоактуалізацію (як необхідність реалізувати свої здібності, за А. Маслоу), інтерес до професії, її престижність, орієнтація на домінуючу систему соціальних цінностей у відповідній субкультурі (Олпорт, 1961), батьківські установки (Рое, 1957), здійснення потреби у безпеці і захисті (Маслоу, 1971).

Встановлено, що для молодого працівника (до 30 років) найголовнішим чинником, який визначає міру задоволеності роботою є можливість просування по службі й різноманітність праці (Реан, 2002, 436). Після 30 років визначальним стає чинник різноманітності праці та підвищується роль санітарно-гігієнічних умов. Дослідники зазначають, що у 30 років персональні очікування особистості набувають більшої реалістичності, а визначальними стають зовнішні чинники мотивації праці (розмір заробітної платні, матеріальні винагороди тощо). Саме в період ранньої дорослості романтичні цінності змінюються на більш практичні.

Вважається, що з 40 років у працівника настає усвідомлення того, що просування за вертикаллю кар'єри вимагає чимало зусиль, а інколи виявляється і взагалі нереальним. Унаслідок цього людина уточнюється в умовах своєї професійної та особистісної ситуації, здатна більш ретельно оцінити свої можливості, скорегувати рівень домагань, життєві плани та цілі. Зазнають

змін і уявлення особистості про себе як про фахівця (йдеться про так звану професійну Я-концепцію особистості). Незбіг цих уявлень, тобто реальної та ідеальної професійної Я-концепції може стати чинником, як щодо особистісного самовдосконалення у професії, так і до зміни спеціальності, або й виду професійної діяльності. Для особистості дорослого віку характерною є сформована здатність до оцінки себе як суб'єкта професійної діяльності (успішності, результатів, потенціалу тощо).

Дослідники зазначають, "якщо людина, проходячи відрізок свого шляху, що прийнято називати дорослістю, із граничною самовіддачею опановує спеціальністю, а потім із повною відповідальністю за результати своєї праці працює як професіонал і не зупиняється на вже досягнутому, прагне вийти на рівень Майстра у своїй галузі праці, то ... це, звичайно, є показниками її зрілості як суб'єкта діяльності" (Бодалев, 1998, 23).

У становленні психологічної готовності визначальну роль мають самоосвіта та самовиховання. Готовність до змін у виконуваній діяльності як вид психологічної готовності містить подібні складові, які насамперед визначають значущість особистісної зрілості суб'єкта діяльності (Колесніченко, Мацегора, Воробйова, 2016).

Узагальнюючи результати теоретичного дослідження змісту та чинників психологічної готовності до діяльності та її структурних компонентів, можна стверджувати, що відмінності у визначенні змістовних складових психологічної готовності до діяльності та її структурного складу можна пояснити предметною спрямованістю того чи іншого дослідження, методологічною традицією, в якому воно здійснено, нагальними потребами практики. Це своєю чергою приводить до накопичення інформації щодо змісту, функцій психологічної готовності в різних сферах професійної діяльності. Високий рівень її сформованості та розвиненості сприяє більш успішному виконанню фахівцем трудових обов'язків, грамотному використанню раніше здобутого досвіду, особистісного потенціалу, застосуванню найбільш коректних й ефективних способів саморегулювання та адекватного реагування на зміни професійної ситуації.

Вибірка. З метою з'ясування факторів психологічної готовності до професійної діяльності ріелтора було проведено емпіричне дослідження. У дослідженні взяли участь 130 осіб, серед яких: за *статтєвою ознакою*: 27 чоловіків (20,8 %) і 103 жінки (79,2 %). *Вік* досліджуваних від 20 до 60 років. За критерієм віку вибірку розподілено на три групи, а саме: а) 20–30 років (38,4 %); б) 30–45 років (42,4 %); в) 45–59 років (19,2 %). Такий поділ груп відповідає нормативним кризам професійного становлення особистості, а саме: 30–33 років, 40–45 років, 50–55 років (за Зеєр).

За *ознакою стажу вибірку розподілено на групи*: а) 25 (19,2 %) – до трьох років; б) 28 (21,6 %) – 10 років; в) 27 (20,8 %) – 15 років; г) 25 (19,2 %) – більше 20–25 років; д) 25 (19,2 %) – відсутність стажу (перепідготовка з іншої професії, працевлаштування безробітних). Всі вони є жителями міст України. За предметно-професійною спрямованістю – робота з нерухомістю та землею.

Виклад методики та результатів дослідження. У дослідженні використано такі психодіагностичні методики: "Тест Гілфорда" (Дж. Гілфорд); опитувальник "Предметно-професійна обізнаність" (Белік Н. О.); тест "Велика п'ятірка / 5PFQ" (Р. МакКрей, П. Коста); "Тест Герцберга" (Герцберг); тест "Діагностика соціально-психологічних установок особистості в мотиваційно-потребовій сфері" (О. Ф. Потьомкіна); тест "Ціннісний опитувальник Шварца" (Ш. Х. Шварц); "Мотивація професійної діяльності" (К. Замфір у модифікації А. А. Реана); "Діагностика мотиваційних орієнтацій у міжо-

собистісних комунікаціях" (І. Д. Ладанов, В. А. Уразаєва); тест "Дослідження вольової саморегуляції" (А. В. Зверьков, Е. В. Ейдман). Обробку отриманих емпіричних результатів здійснено за допомогою комп'ютерної програми для статистичної обробки даних SPSS Statistics 21.0.

Опис та інтерпретація результатів. Аналіз факторів психологічної готовності до професійної діяльності ріелтора здійснено на основі факторного аналізу емпі-

ричних даних методом головних компонент. Вибірку склали лише досліджувані з високими значеннями показників психологічної готовності. Отримано достовірні результати факторного аналізу, оскільки показник міри вибіркової адекватності КМО 0,71, а Sig критерію сферичності Бартлетта менше за 0,5. У цілому виокремлено сім факторів, внесок яких у загальну дисперсію даних 77,5 % (табл. 1).

Таблиця 1

Фактори психологічної готовності до професійної діяльності ріелтора

Фактори	Факторне навантаження	Параметри, що утворюють фактори
1	22,9 %	Практичність (.842), значущість соціального оточення (.754), орієнтація на свободу (.747), фінансові мотиви (.689), пізнання результатів поведінки (.664), самостійність (.658), самоповага (.732), універсалізм (.714), самовладання (.627), зміст роботи (.594), емоційна стійкість (.586), міра задоволеності буденною дійсністю (.576), досягнення особистого успіху (.563)
2	12,5 %	Конформність (.751), зовнішня негативна мотивація (-.728), орієнтація на адекватність сприйняття і розуміння партнера (.661), пізнання результатів поведінки (.607), пізнання класів поведінки (.583), суспільне визнання (-.507), безпека (.436)
3	11,4 %	Орієнтація на гроші (.642), орієнтація на владу (.598), консерватизм (.502), орієнтація на свободу (.491), зміст роботи (.407)
4	10,1 %	Альтруїзм (.629), екстраверсія (.556), зовнішня позитивна мотивація (-.512), самоконтроль (.499), орієнтація на працю (.451)
5	8,2 %	Зовнішня позитивна мотивація (.511), орієнтація на свободу (.499), відповідальність (.462), зміст роботи (.441), пізнання результатів поведінки (.409)
6	6,3 %	Орієнтація на владу (.587), досягнення особистого успіху (.518)
7	6,1 %	Наполегливість (.595), зміст роботи (.429)

Зміст встановлених факторів свідчить про детермінантну природу психологічної готовності до фахової діяльності ріелтора. Це насамперед практично спрямована діяльність із фінансовою мотивацією, зі значущим соціальним середовищем. Вона дає можливість особистості задовольнити потреби у свободі та самоповазі. Ефективна діяльність ріелтора має супроводжуватися самоповагою, його емоційною стійкістю, досягненням особистого успіху.

Перший фактор – "еталонність" – означає, що фахова діяльність ріелтора має гуманістичну спрямованість. Виражена особистісна спрямованість на свободу, самостійність, самоповагу, універсалізм, самовладання, емоційну стійкість, задоволеність буденною дійсністю та досягнення особистого успіху.

Другий фактор – "гуманістичність" – означає також спрямованість фахівця на середовище, на адекватність сприйняття і розуміння інших, пізнання результатів та класів поведінки.

Третій фактор – "прагматичність" – виокремлює прагматичну специфічність діяльності ріелтора в аспекті матеріальної орієнтації та орієнтації на владу, свободу, зміст роботи.

Четвертий фактор – "альтруїстичність" – означає здатність ріелтора до альтруїзму, відкритості новому досвіду, самоконтролю та орієнтації на працю.

П'ятий фактор – "витривалість" – характеризує здатність фахівця, не зважаючи на зовнішню позитивну мотивацію, зберігати орієнтацію на свободу, бути відповідальним за зміст виконуваної роботи.

Шостий фактор – "владність" – свідчить, що діяльність ріелтора пов'язана з його здатністю до досягнення особистого успіху, орієнтації на владу.

Сьомий фактор – "практичність" – характеризує здатність успішного ріелтора до наполегливості та усвідомлення змісту виконуваної ним роботи.

Висновки. Узагальнюючи наявні підходи щодо трактування психологічної готовності до діяльності, нами виокремлено особистісний підхід. Згідно з ним, психологічна готовність є інтегрованою якістю особистості,

яка спрямована на адекватну реакцію щодо можливостей ситуативного розв'язання універсальних професійних задач ріелтора засобами здобутих професійних компетенцій.

Психологічна готовність до ріелторської справи має насамперед особистісну детермінацію, в якій найсуттєвішими є сім факторів, а саме: "еталонність", "гуманістичність", "прагматичність", "альтруїстичність", "витривалість", "владність", "практичність".

Спираючись на зміст факторів, можна визначити основні характеристики (компетенції) фахівця-ріелтора, а саме:

а) здатність вирішувати складні завдання і проблеми у процесі праці (інтегральна компетенція);

б) здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях; здатність генерувати нові ідеї; вміння виявляти, формулювати та вирішувати проблеми; цінувати і поважати різноманітність та мультикультурність; здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально відповідально і свідомо; здатність розробляти та управляти проектами; здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети (загальні компетенції);

в) здатність визначати, аналізувати та інтерпретувати інформаційний ряд ріелторського фаху, ідентифікувати проблеми та пропонувати шляхи їх розв'язання; здатність демонструвати розуміння закономірностей та особливостей функціонування людини в умовах здійснюваної обробки в контексті професійних завдань; здатність пропонувати творчі способи розв'язання ріелторських задач і вирішення фахових проблем, виробляти та приймати фахово-коректні рішення та їх втілювати (спеціальні компетенції).

Перспективами подальших досліджень можуть стати більш поглиблене вивчення факторів різних видів психологічної готовності до ріелторської діяльності та розробка новітніх психологічних технологій щодо її формування.

Список використаних джерел

1. Бодаев А. А. (1998) *Вершина в развитии взрослого человека: характеристики и условия достижения*. – М.: Флинта, Наука.

2. Дьяченко М. И., Кандыбович Л. А. (1976) *Психологические проблемы готовности к деятельности*. – Минск: Изд-во БГУ.
3. Зеер Э. Ф., Сыманюк Э. Э. (1997). Кризисы профессионального становления личности. *Психологический журнал*. – Т. 18. – С. 6, 35.
4. Кокун О. М. (2012) *Психологія професійного становлення сучасного фахівця: монографія*. – К.: ДП "Інформ. – аналіт. агенство".
5. Колесніченко О. С., Мацегора Я. В., Воробйова В. І. та ін. (2016) Сучасний стан розроблення проблеми психологічної готовності до професійної діяльності. *Психологічна готовність військовослужбовців Національної гвардії України до службово-бойової діяльності поза межами пункту постійної дислокації: монографія*. – Харків: Нац. акад. нац. гвардії України. – С. 8–21.
6. Литвиненко С. А. (2005) *Теоретико-методологічні засади підготовки майбутніх учителів початкових класів до соціально-педагогічної діяльності: Автореф. дис. ... докт. пед. наук*. – К.: НПУ імені М. П. Драгоманова.
7. Моляко В. О. (1989) Психологічна готовність до творчої праці. – К.: Знання.
8. Нерсисян Л. С., Пушкин В. Н. (1969). Психологическая культура готовности оператора к экстремальному действию. *Вопросы психологии*. 5. – С. 60–68.
9. Пелех Ю. В. (2010) Теоретико-методичні засади ціннісно-смісловної готовності майбутнього педагога до професійної діяльності: дис. ... докт. пед. наук: 13.00.04. Інститут вищої освіти Національної академії педагогічних наук України.
10. Ралко А. І. (2015) Аналіз стану проблеми психологічної готовності особистості до аудиторської діяльності. *Вісник Національного університету оборони України: зб. наук. праць*. К.: НУОУ, 3 (46). – С. 247–252.
11. Реан А. А. (ред.) (2002) *Психология человека от рождения до смерти*. – СПб: прайм-ЕВРОЗНАК.
12. Сердюк Л. З. (2014). Особистісний модус самореалізації майбутніх фахівців. *Вісник післядипломної освіти: зб. наук. праць УН-т. менедж. освіти НАПН України*. 10(23). – К.: АТОПОЛ. – С. 239–248.
13. Терехин Р. А. (2018) *Психологическая готовность военнослужащих к изменениям служебной ситуации в процессе военно-профессиональной социализации: Автореф. дис. ... канд. психол. наук: 19.00.05*. – Саратов.
14. Траверсе Т. М. (2009) *Психологія праці: посібник*. – К.: Науковий світ.
15. Шадриков В. Д. (2013). *Психология деятельности человека*. – М.: Институт психологии РАН.
16. Allport, G. W. (1961) *Pattern and Growth in Personality*. Harcourt College Pub.
17. Maslow A. H. (1971) *The Farther Reaches of Human Nature*. New York: Viking Press/
18. Roe, A. (1957). Early determinants of vocational choice. *Journal of Counseling Psychology*, 4(3), 212–217.

References

1. Bodalev A. A. (1998) *Vershina v razvitii vzroslogo cheloveka: karakteristiki i usloviya dostizheniya*. М.: Flinta, Nauka.

Nataliia Bielik, PhD Student
University of Modern Knowledge, Kyiv, Ukraine

2. Dyachenko M. I., Kandyibovich L. A. (1976) *Psihologicheskie problemy gotovnosti k deyatel'nosti*. Minsk: Izd-vo BGU.
3. Zeer E. F., Syimanyuk E. E. (1997). Krizisy professional'nogo stanovleniya lichnosti. *Psihologicheskiy zhurnal*. T.18. 6. 35.
4. Kokun O. M. (2012) *Psy'xologiya profesijnogo stanovleniya suchasnogo fakhivcy: monografiya*. K.: DP "Inform. – analit. agenstvo".
5. Kolesnichenko O. S., Macegora Ya. V., Vorobjova V. I. ta in. (2016) Suchasnyj stan rozroblennya problemy' psy'xologichnoyi gotovnosti do profesijnoyi diyal'nosti. *Psy'xologichna gotovnist' vijs'kovosluzhbovciv Nacional'noyi gvardiyi Ukrainy' do sluzhbovo-bojovoyi diyal'nosti poza mezhamy' punktu postijnoyi dy'slokaciyi: monografiya*. Xarkiv: Nacz. akad. nacz. gvardiyi Ukrainy'.
6. Ly'tvy'henko S. A. (2005) *Teorety'ko-metodologichni zasady pidgotovky' majbutnix uchy'teliv pochatkovy'x klasiv do social'no-pedagogichnoyi diyal'nosti: Avtoref. dy's. ... dokt. ped. nauk*. K.: NPU imeni M. P. Dragomanova.
7. Molyako V. O. (1989) *Psy'xologichna gotovnist' do tvorchoyi praci*. K.: Znannya.
8. Nersesyan L. S., Pushkin V. N. (1969). Psihologicheskaya kultra gotovnosti operatora k ekstremalnomu dejstviyu. *Voprosy psihologii*. 5. 60-68.
9. Pelex Yu. V. (2010) *Teorety'ko-metody'chni zasady' cinnisno-smys'lovoyi gotovnosti majbutn'ogo pedagoga do profesijnoyi diyal'nosti: dy's. ... dokt. ped. nauk: 13.00.04*. Instytut vy'sshoyi osvity' Nacional'noyi akademiyi pedagogichny'x nauk Ukrainy'.
10. Ralko A. I. (2015) Analiz stanu problemy' psy'xologichnoyi gotovnosti osoby'stosti do audy'tors'koyi diyal'nosti. *Visny'k Nacional'nogo universytetu oborony' Ukrainy': zb. nauk. prac'.* K.: NUOU, 3 (46). 247–252.
11. Rean A. A. (red.) (2002) *Psihologiya cheloveka ot rozhdeniya do smerti*. SPb: praim-EVROZNAK.
12. Serdyuk L. Z. (2014). Osoby'stisny'j modus samorealizaciyi majbutnix fakhivciv. *Visny'k pisyady'plomnoyi osvity': zb. nauk. prac' Un-t. menedzh. osvity' NAPN Ukrainy'.* 10(23). K.: ATOPOL, 239-248.
13. Terehin R. A. (2018) *Psihologicheskaya gotovnost voenno-sluzhaschih k izmeneniyam sluzhebnoy situatsii v protsesse voenno-professionalnoy sotsializatsii: Avtoref. dis. ... kand. psihol. nauk: 19.00.05*. Saratov
14. Traverse T. M. (2009) *Psy'xologiya praci: posibny'k*. K.: Naukovy'j svet.
15. Shadrikov V. D. (2013). *Psihologiya deyatel'nosti cheloveka*. M.: Institut psihologii RAN.
16. Allport, G. W. (1961) *Pattern and Growth in Personality*. Harcourt College Pub.
17. Maslow A. H. (1971) *The Farther Reaches of Human Nature*. New York: Viking Press.
18. Roe, A. (1957). Early determinants of vocational choice. *Journal of Counseling Psychology*, 4(3), 212–217.

Надійшла до редколегії 10.09.20
Рекомендована до друку 15.10.20

FACTORS OF PSYCHOLOGICAL READINESS FOR REAL ESTATE ACTIVITY

The topic's relevance is related to the situation in the labor market, which needs competent realtors. The aim is to study and investigate the main factors of the psychological readiness towards realtor professional activity. The article considers the main approaches to studying the phenomenon of psychological readiness and factors of its functioning. Psychological readiness for real estate activity is an integrated quality of personality, which aims to an adequate reaction to the possibilities of a situational solution of universal professional problems of a realtor utilizing acquired professional competencies. The study involved 130 people. The methods employed in the present study include various types of questionnaires, namely Guilford's Test (J. Guilford); Big Five / 5PFQ (P. Costa & R. McCrae); Gertsberg Test (F. Hertsberg); Test Diagnostics of personality's socio-psychological attitudes in the motivational-needs sphere (O. F. Potomkin); Schwartz value survey (S. Schwartz); Professional activity motivation (K. Zamfir in A. Rean's modification); Diagnostics of motivational orientations in interpersonal communications (I. Ladanov, V. Urazaieva); Study of volitional self-regulation (A. Zvierkov, E. Eidman). The factors of psychological psychological readiness for professional activity as realtors were revealed: "standardness", "humanism", "pragmatism", "altruism", "endurance", "power", and "practicality". The main characteristics (competencies) of a specialist realtor include: a) the ability to solve complex problems and problems in the process of work (integral competence); b) the ability to apply knowledge in practical situations; ability to generate new ideas; ability to identify, formulate and solve problems; appreciate and respect diversity and multiculturalism; ability to act on the basis of ethical considerations (motives); ability to act socially responsibly and consciously; ability to develop and manage projects; ability to motivate people and move towards a common goal (general competencies); c) the ability to identify, analyze and interpret the information series of the realtor profession, identify problems and suggest ways to solve them; the ability to demonstrate an understanding of the patterns and features of human functioning in the context of the transaction in the context of professional tasks; ability to offer creative ways to solve professional problems, to make professionally correct decisions and to implement them (special competencies).

Keywords: psychological readiness towards realtor professional activity, factors of professional activity, factors of the readiness towards realtor professional activity.